

Bruxelles, den 8. januar 2021
(OR. en)

14356/20

ECOFIN 1208
UEM 413
SOC 830
EMPL 580
COMPET 666
ENV 839
EDUC 459
RECH 546
ENER 517
JAI 1140
FSTR 199
REGIO 293
GENDER 154
ANTIDISCRIM 131

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	ST 13060/20
Komm. dok. nr.:	COM(2020) 746 final
Vedr.:	Henstilling med henblik på RÅDETS HENSTILLING om den økonomiske politik i euroområdet

Vedlagt følger til delegationerne Eurogruppens udgave af udkastet til Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som der blev opnået enighed om den 16. december 2020. Efter Økofinrådets videokonference i januar skal teksten godkendes på den første fysiske rådssamling eller ved skriftlig procedure.

Den formelle vedtagelse af teksten bør finde sted efter Det Europæiske Råds godkendelse i marts 2021.

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til Det Europæiske Råds konklusioner,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

som tager følgende i betragtning:

- (1) Som følge af covid-19-pandemien oplevede økonomien i euroområdet en pludselig og dyb recession i første halvdel af 2020. Uanset det kraftige opsving i tredje kvartal af 2020, som fulgte med ophævelsen af inddæmningstiltagene, har den stigende spredning af covid-19 og de nye inddæmningstiltag i fjerde kvartal øget usikkerheden yderligere og vist, at euroområdet fortsat er sårbart over for den vedvarende sundhedskrise. Covid-19-krisen har medført en række voldsomme chok på efterspørgsels- og udbudssiden, som forventes at indebære et fald i BNP på 7,8 % i 2020 ifølge den økonomiske efterårsprognose 2020 fra Kommissionens tjenestegrene. Genopretningen i 2021 forventes følgelig at blive langsommere end tidligere antaget, og det store outputgab på omkring -7,0 % af det potentielle BNP i euroområdet i 2020 forventes ikke at være lukket inden udgangen af 2021. Der hersker en betydelig usikkerhed om de økonomiske udsigter, som er knyttet til udviklingen i pandemien og adfærdsændringer hos de økonomiske agenter. En hurtig indsats på nationalt plan og EU-plan, herunder den enighed, som Det Europæiske Råd har opnået om Next Generation EU (NGEU)-pakken, har på afgørende vis bidraget til at kompensere for nogle af chokkenes negative konsekvenser og stabilisere markederne. Både privatforbruget og de private investeringer blev hårdt ramt, hvilket igen påvirkede både priser og lønninger negativt. Udsigterne for arbejdsmarkedet er også blevet forværret, og syv års positiv udvikling er dermed bragt til ophør. Stigningen i arbejdsløsheden er indtil videre blevet afbødet af en vellykket gennemførelse af ambitiøse politiske foranstaltninger i alle medlemsstater – f.eks. arbejdsfordelingsordninger og andre støtteforanstaltninger, som skulle imødegå masseafskedigelse og store indkomsttab – og et relativt fald i det samlede antal arbejdstimer samt af et fald i erhvervsfrekvensen.

- (2) Covid-19-krisen forstærker de økonomiske forskelle mellem euromedlemsstaterne. Denne udvikling skyldes flere forhold, bl.a.: det oprindelige covid-19-choks intensitet og varighed, den relative størrelse og økonomiske betydning af kontaktintensive sektorer (f.eks. turisme, forretningsrejser og hotel- og restaurationssektoren) og forskellene i det eksisterende finanspolitiske råderum. Disse forskelle påvirker tilliden, investeringerne og vækstudsigterne samt regionale forskelle, der allerede fandtes før krisen, men som nu kan forværres. På længere sigt risikerer den nuværende covid-19-krise at have en permanent negativ indvirkning på den potentielle vækst og indkomstforskellene på grund af lavere menneskelig og fysisk kapital (både materiel og immateriel). Dette kan føre til en endnu lavere vækst i arbejdsproduktivitet og indkomster og større ulighed.
- (3) EU's hurtige og slagkraftige reaktion, herunder Next Generation EU (NGEU), som omfatter genopretnings- og resiliensfaciliteten, har styrket markedstilliden og vist, at medlemsstaterne udviser solidaritet og sammenhold i koordineringen af deres indsats for at genstarte den økonomiske vækst og styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed. Der blev i løbet af meget kort tid vedtaget en række nye instrumenter for Unionen og euroområdet. Disse instrumenter udgør allerede et sikkerhedsnet for arbejdstagerne (gennem det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation – SURE)³, virksomhederne (gennem en ordning i Den Europæiske Investeringsbanks regi) og medlemsstaterne med hensyn til at støtte den indenlandske finansiering af direkte og indirekte sundhedsudgifter samt udgifter forbundet med helbredelse og forebyggelse som følge af covid-19-pandemien⁴ gennem den europæiske stabilitetsmekanismes instrument for pandemikrisehjælp. EU's politiske reaktion omfattede også aktivering af den generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpagten og en midlertidig ramme for anvendelse af fleksibiliteten i EU's statsstøtteregler⁵. Midlerne fra samhørighedspolitikken blev kanaliseret derhen, hvor det var mest nødvendigt, gennem investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset plus (CRII og CRII+)⁶.

³ EUT L 159 af 20.5.2020, s. 1.

⁴ <https://www.consilium.europa.eu/media/44011/20200508-pcs-term-sheet-final.pdf>.

⁵ EUT C 91I af 20.3.2020, s. 1, EUT C 112I af 4.4.2020, s. 1, EUT C 164 af 13.5.2020, s. 3, EUT C 218 af 2.7.2020, s. 3.

⁶ EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5.

- (4) Gennemførelsen af veludformede politikker inden for rammerne af NGEU og dets vigtigste instrument, genopretnings- og resiliensfaciliteten, vil give medlemsstaterne nyt momentum i deres bestræbelser på at iværksætte væksthæmmede reformer og øge omfanget og kvaliteten af investeringer, hvilket er i overensstemmelse med målene om modstandsdygtighed og den grønne og den digitale omstilling. Det forventes at bidrage til opbygningen af menneskelig kapital og befordre vellykkede jobskift hos arbejdstagerne, hvilket sammen med midlerne under samhørighedspolitikken vil være afgørende for at sikre samhørighed, fremme beskæftigelsen og produktiviteten og styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed. EU's vækst mål og de nationale strukturelle udfordringer, herunder dem, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger for 2019 og 2020, spiller en central rolle. Den årlige strategi for bæredygtig vækst 2021⁷, som fremmer disse mål, indeholder forslag til syv flagskibsinitiativer: 1) Opstart, 2) Renovering, 3) Opladning og optankning, 4) Konnektivitet, 5) Modernisering, 6) Opskalering og 7) Omskoling og opkvalificering. Disse flagskibsområder udgør fælles udfordringer, som kræver koordinerede investeringer og reformer. Medlemsstaterne opfordres til at kanalisere investeringer til samt gennemføre reformer og integrere deres værdikæder yderligere på disse flagskibsområder. I forslaget til forordning om genopretnings- og resiliensfaciliteten bestemmes det bl.a., at der skal være en sammenhæng mellem euromedlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner og de udfordringer og prioriteter, der er fastlagt i Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet. Denne sammenhæng bør tages i betragtning ved vurderingen af genopretnings- og resiliensplanerne.
- (5) For euroområdet kræves der for at afbøde virkningen af covid-19-pandemien en sammensætning af økonomiske politikker, der er understøttende, afstemte, dækkende og sammenhængende, i fuld overensstemmelse med traktatens garantier vedrørende de respektive institutioner. Målet er at begrænse negative langsigtede virkninger på arbejdsmarkedet, at mindske væsentlige økonomiske og sociale forskelle, at rette op på ubalancer og andre makrosignifikante risici og mere generelt at undgå negative konsekvenser for potentiel vækst og prisstabilitet og at sikre holdbare offentlige finanser på mellemlang sigt. Den indbyrdes sammenhæng mellem de tre centrale dimensioner af politiksammensætningen for euroområdet – den monetære, den finanspolitiske og den strukturelle – er sammen med finansiell stabilitet afgørende for at sikre en understøttende samlet politisk kurs for området.

⁷ COM(2020) 575 final.

- (6) ECB's aktuelle pengepolitiske markedsoperationer har til formål at bevare de monetære transmissionskanaler intakte og sikre prisstabiliteten på mellemlang sigt. ECB har bebudet betydelige opkøb af offentlige og private værdipapirer under sit opkøbsprogram på foranledning af den pandemiske nødsituation (PEPP, 1 850 mia. EUR indtil i hvert fald udgangen af marts 2022)⁸ og under programmet til opkøb af aktiver (APP, nettoopkøb på 20 mia. EUR pr. måned sammen med et yderligere rammebeløb på 120 mia. EUR indtil udgangen af 2020)⁹. Endvidere tilbyder ECB målrettede langfristede markedsoperationer på meget gunstige vilkår, som understøtter bankernes udlån til virksomheder og husholdninger.
- (7) Den finanspolitiske kurs forventes at være meget ekspansiv i 2020 og stadig være understøttende i 2021 både i euroområdet og på nationalt plan, med undtagelse af nødforanstaltninger og også takket være nogle allerede bebudede genopretningsforanstaltninger. Koordinering af de nationale finanspolitikker i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten er afgørende for en effektiv bekæmpelse af covid-19-chokket, for en holdbar genopretning og for, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) fungerer korrekt. Den 20. marts 2020 konkluderede Kommissionen, at EU's økonomi var ramt af et alvorligt økonomisk tilbageslag, og at betingelserne for at aktivere den generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpakten var opfyldt. Medlemsstaternes finansministre tilsluttede sig denne konklusion¹⁰. Medlemsstaterne indførte betydelige budgetforanstaltninger for at begrænse pandemien og yde støtte til særlig berørte enkeltpersoner og virksomheder samt ekstraordinær likviditetsstøtte, fortrinsvis i form af garantier til virksomheder og banker for at sikre kreditstrømmen. Der vil blive ydet yderligere koordineret finansiel støtte på EU-plan, navnlig gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten, og den generelle undtagelsesklausul vil fortsat være aktiv i 2021. I foråret 2021 vil Kommissionen under hensyntagen til ajourførte makroøkonomiske fremskrivninger revurdere situationen og gøre status over anvendelsen af den generelle undtagelsesklausul.

⁸ EUT L 91 af 25.3.2020, s. 1.

⁹ EUT L 157 af 15.6.2016, s. 28.

¹⁰ <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2020/03/23/statement-of-eu-ministers-of-finance-on-the-stability-and-growth-pact-in-light-of-the-covid-19-crisis/>.

- (8) De økonomiske følger af covid-19-krisen påvirker de offentlige finanser særdeles negativt. Når sundhedssituationen og de økonomiske forhold tillader det, vil en omlægning af finanspolitikken, der sigter mod at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt, bl.a. gennem udfasning af nødforanstaltninger, bidrage til at sikre den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Dette bør ske på en måde, der afbøder krisens sociale og arbejdsmarkedsmæssige virkninger og bidrager til social holdbarhed. Reforme, der tager sigte på at forbedre sammensætningen af de nationale budgetter og sikre finanspolitisk holdbarhed på længere sigt, herunder i lyset af klimaændringer og udfordringer på sundhedsområdet, forekommer særligt relevante. En forbedring af sammensætningen af de nationale budgetter, navnlig gennem udgiftsoversigter og effektive rammer for offentlige indkøb, kan skabe et særdeles nødvendigt finanspolitisk råderum. Grøn budgetteringspraksis kan også bidrage til at imødegå udfordringerne i forbindelse med afbødning af og tilpasning til klimaændringer og miljøbeskyttelse. Passende, effektive og inklusive sundheds- og socialsikringssystemer giver en hårdt tiltrængt beskyttelse til dem, der har behov for det, spiller en central rolle som automatiske stabilisatorer og bør sikre den finanspolitiske holdbarhed. På samme måde øger reforme, der – i kraft af en hensigtsmæssig gennemførelse og timing – styrker arbejds-, kapital-, produkt- og tjenestemarkedernes funktion, det potentielle output, samtidig med at negative virkninger for den samlede efterspørgsel på kort sigt undgås.
- (9) Covid-19-krisen forstærker betydningen af reforme, der har til formål at gøre systemerne for offentlige indtægter mere effektive og retfærdige. Da skattekilen på arbejde i de fleste euromedlemsstater fortsat er høj, indebærer disse reforme en omlægning af beskatningen hen imod skattegrundlag, der er mindre skadelige for arbejdskraftudbud og -efterspørgsel, produktivitet, investeringer og vækst, samtidig med at der tages hensyn til den dertil knyttede fordelingsvirkning. Øget brug af miljøafgifter og/eller andre former for prisfastsættelse af eksternaliteter kan bidrage til bæredygtig vækst ved at tilskynde til en "grønnere" adfærd. Foranstaltninger til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning og skatteundgåelse, både internationalt og i EU, kan gøre skattesystemerne mere effektive og retfærdige. Desuden har globaliseringen gjort det nødvendigt at tilpasse skattereglerne, så de passer til en moderne og stadig mere digitaliseret økonomi, både på globalt plan og på EU-plan. Der arbejdes i OECD-regi på at nå frem til en global konsensusbaseret løsning for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien.

- (10) Fremrykning af reformer til afhjælpning af flaskehalse for investeringer og begrænsninger på udbudssiden er særlig relevante i betragtning af den høje grad af usikkerhed, som covid-19-chokket har skabt, og dettes skadelige virkning for investeringerne. Foranstaltninger, der fremskynder udnyttelsen af EU-midler og en effektiv anvendelse af ressourcer, er af afgørende betydning, navnlig i de medlemsstater, der halter bagefter på disse områder, og hvor EU-midler finansierer en betydelig andel af investeringerne. Reforme, der reducerer den administrative byrde for virksomhederne (f.eks. digitalisering af den offentlige forvaltning, herunder elektronisk identifikation og reformer af retsvæsenet) og forebygger misbrug af midler (f.eks. korrupsion, svig og hvidvask af penge¹¹), kan forbedre erhvervsklimaet og bidrage til at sætte skub i private investeringer, beskæftigelse og etablering af nye virksomheder.

¹¹ Meddelelse C(2020) 2800 final fra Kommissionen fra maj 2020 om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

- (11) Covid-19-krisen har medført betydelige indtægtstab for mange virksomheder og udgør en risiko for virksomhedernes solvens i hele euroområdet. Effektive insolvensregler spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte levedygtige virksomheder, der oplever midlertidige problemer, og sikre en velordnet exit for ikkelevedygtige virksomheder. En forbedring af insolvensreglerne kan også bidrage til at imødegå den forventede stigning i omfanget af misligholdte lån og opretholde kreditgivningen til økonomien ved at lette saneringen af bankernes balancer og fremme grænseoverskridende investeringer på længere sigt. I den forbindelse blev direktivet om rekonstruktion og en ny chance (2019/1023)¹² vedtaget for at indføre minimumsstandarder på tværs af medlemsstaterne i den nationale solvenslovgivning, således at der findes rammer for forebyggende rekonstruktion til gavn for skyldnere i finansielle vanskeligheder, at der indføres procedurer for gældssanering for svært gældstyngede iværksættere, og at alle former for insolvensprocedurer gøres mere effektive. Det er vigtigt at gå videre med gennemførelsen af direktivet. Europa-Kommissionen bebudede også i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen fra september 2020¹³, at der arbejdes hen imod en minimumsharmonisering eller øget konvergens på udvalgte områder af kerneinsolvens uden for banksektoren. Der er desuden mulighed for, at medlemsstaterne også vurderer effektiviteten af deres insolvensregler i forhold til international bedste praksis og afhjælper de resterende mangler¹⁴.

¹² EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18.

¹³ COM(2020) 590 final.

¹⁴ Eurogruppen identificerede en række principper, herunder tidlig afdækning af gældskrise og tidlig rekonstruktionsbehandling. Jf. <https://www.consilium.europa.eu/da/meetings/eurogroup/2016/04/22/>.

- (12) En yderligere uddybning af det indre marked for varer og tjenesteydelser og tilpasning af euroområdet til den digitale tidsalder kan være en vigtig drivkraft for vækst, konvergens og modstandsdygtighed. Den fælles valuta og det indre marked har begge bidraget til at skabe bedre betingelser for økonomisk stabilisering og langsigtet vækst. Covid-19-krisen har styrket brugen af digitale værktøjer, tydeliggjort betydningen af det digitale indre marked og fremskyndet brugen af digitale og kontantløse betalingsmetoder. Det indre marked er imidlertid fortsat ufuldstændigt, særlig inden for tjenesteydelser og især inden for detailhandel og liberale tjenester. Det indre marked kan begrænse prisstivheder og dermed gavne den pengepolitiske transmission og den økonomiske modstandsdygtighed. Det indre marked bidrager endvidere til produktionsfaktorernes mobilitet, hvilket giver sektorer, regioner og medlemsstater mulighed for at minimere de økonomiske omkostninger (f.eks. arbejdsløshed) som følge af chok. For at opnå yderligere integration af det indre marked for varer og tjenesteydelser er det nødvendigt at fjerne alle resterende unødvendige begrænsninger, forbedre markedsovervågningsmekanismerne og træffe foranstaltninger til at sikre, at den administrative kapacitet til at nå disse mål er til stede.
- (13) Reforme og investeringer, der forbedrer integrationen på arbejdsmarkedet og mulighederne for jobskift, særligt med henblik på digitale og grønne job, er afgørende for at øge den økonomiske og sociale modstandsdygtighed og støtte genopretningen. De umiddelbare kriseforanstaltninger, der blev truffet nationalt og i EU, har begrænset de negative økonomiske og sociale konsekvenser for arbejdstagerne. Samtidig er en række reformer, som længe har trængt sig på, blevet endnu mere presserende nu: effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker, herunder individuel støtte, forbedring af uddannelsessystemernes kvalitet og inklusion med henblik på at styrke uddannelsesresultaterne fra en tidlig alder, virkningsfulde omskolings- og opkvalificeringsforanstaltninger og investeringer i voksenuddannelse og onlinelæringsplatforme, håndtering af manglen på kvalificeret arbejdskraft, forøgelse af beskæftigelsesudsigterne for de mest sårbare dele af den erhvervsaktive befolkning, herunder unge og langtidsledige, samt mindskelse af de kønsbestemte forskelle. For at støtte en bæredygtig og inklusiv genopretning er det afgørende at fremme skabelsen af kvalitetsjob og forbedre arbejdsvilkårene, navnlig ved at sikre passende mindstelønninger og rette op på segmenteringen af arbejdsmarkedet og tage hånd om hindringer for arbejdskraftens mobilitet. Social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger spiller en vigtig rolle for en vellykket udformning og gennemførelse af politikker.

(14) Adgang til tilstrækkelige, inklusive og bæredygtige sundheds- og socialsikringssystemer, der fungerer som automatiske stabilisatorer under krisen, er af stor betydning for den økonomiske og sociale modstandsdygtighed. Disse bidrager til at opretholde social samhørighed, en anstændig levestandard og et godt helbred i befolkningen hen over hele konjunkturførløbet, hvilket er afgørende for en økonomi baseret på produktiv arbejdskraft og for at tackle fattigdom og social udstødelse. Investeringer til støtte for sundhedsreformer og robuste sundhedssystemer skal fortsat være en prioritet for medlemsstaterne. Gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder¹⁵ er afgørende for udformningen af politikker. Set i lyset af krisen er det blevet endnu vigtigere at tilvejebringe en tilstrækkelig social sikring for alle, både med hensyn til kvaliteten af sundheds- og langtidspleje og med hensyn til indkomstkompensation til alle arbejdstagere, herunder arbejdstagere med atypiske kontrakter og selvstændige. Mange medlemsstater har indført midlertidig indkomststøtte og social bistand til sårbare grupper med meget lav indkomst og arbejdstagere, der ikke har ret til arbejdsløshedsunderstøttelse. Der er truffet foranstaltninger med hensyn til ydelser, betingelser for støtteberettigelse og supplerende ydelser i naturalier. Det er nødvendigt at styrke socialsikringssystemernes tilstrækkelighed og dækning på en måde, der sikrer de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt og retfærdighed mellem generationerne.

¹⁵ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

- (15) Der er gjort betydelige fremskridt i de senere år, men de økonomiske følger af pandemien har medført et fornyet pres på den finansielle sektor. Bankerne i euroområdet gik ind i den nuværende krise med en større tabsabsorberingskapacitet end ved begyndelsen af den globale finanskrisen. Når der ses bort fra krisens indledende fase, har dette sammen med pengepolitiske og finanspolitiske foranstaltninger forhindret en stramning af vilkårene for finansiering via markederne og sikret den fortsatte långivning til den private sektor. Krisen vil sandsynligvis lægge et yderligere pres på bankernes allerede lave rentabilitet og andelen af misligholdte lån. Udviklingen af sekundære markeder for misligholdte lån, en effektiv anvendelse af nationale porteføljeadministrationsselskaber, hvor det er relevant, og en reform af insolvensreglerne er særlig vigtige for at gøre fremskridt på dette område, samtidig med at der tages fat på strukturelle problemer med lav rentabilitet. Denne udvikling kan hæmme kreditgivningen til økonomien, som er afgørende for genopretningen. De hurtige og betydelige politiske indgreb har støttet tilliden og bidraget til at bevare den makrofinansielle stabilitet. Statslige lånegarantiordninger hjælper med at understøtte kreditgivning til økonomien, beskytte virksomheder og afbøde tilbagekoblinger til banksektoren, men skaber også eventualforpligtelser på medlemsstaternes budgetter. Forlængelse af insolvensmøtorier og henstand for misligholdte lån betyder, at der skal findes en vanskelig balance mellem at sikre fortsat støtte til levedygtige virksomheder og risikere fejlallokering af ressourcer, øgede tab i forbindelse med en eventuel konkurs og mindre klarhed med hensyn til den underliggende kreditkvalitet.

- (16) Fuldførelsen af ØMU'en er fortsat afgørende. Hvis de manglende elementer kom på plads, kunne det øge euroområdet stabilitet og modstandsdygtighed yderligere og dermed styrke euroens internationale rolle, som stort set har været stabil i de seneste år. Yderligere skridt bør tage hensyn til erfaringerne fra Europas omfattende økonomipolitiske reaktion på covid-19-pandemien. Next Generation EU kan ud over at have en stabiliserende virkning på kort sigt og støtte genopretningen påvirke ØMU'en på længere sigt ved at stimulere væksthæmmende investeringer og strukturreformer og øge euroområdet modstandsdygtighed over for fremtidige chok. Den betydelige udstedelse af gæld i euro, bl.a. i form af grønne og sociale obligationer, vil skabe større dybde og likviditet på markedet for eurodenomineret obligationsgæld af høj kvalitet og kan bidrage til at styrke euroens internationale rolle. Ikke desto mindre mangler der stadig vigtige elementer i ØMU'en, såsom en fuldstændig bankunion og en udbygget kapitalmarkedsunion. En styrkelse af bankunionen er fortsat afgørende. Dette kræver, at der straks og med samme ambitionsniveau arbejdes videre med alle elementer, herunder dem, der drøftes i Gruppen på Højt Plan vedrørende EDIS, på grundlag af konsensus. Enigheden om at gå videre med ESM-reformpakken og om, i betragtning af de fremskridt, der er gjort med hensyn til risikoreduktion og de yderligere foranstaltninger, der er skitseret i Eurogruppens erklæring af 30. november 2020, at fremskynde ikrafttrædelsen af den fælles bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond i begyndelsen af 2022 er endnu et vigtigt skridt hen imod fuldførelsen af bankunionen og styrkelsen af ØMU'en. Der bør arbejdes videre på løsninger til at overvinde begrænsningerne i den nuværende struktur for likviditetstilførsel i forbindelse med afvikling. Uddybningen af kapitalmarkedsunionen er en nøgleprioritet, som det fremgår af den nye handlingsplan fra september 2020. En stærk og modstandsdygtig ØMU er også vigtig for at styrke euroens internationale rolle og sikre Unionens økonomiske og finansielle autonomi (et emne, som vil blive behandlet i en meddelelse fra Kommissionen), samtidig med at Unionens indre marked respekteres fuldt ud, og der udvises åbenhed og gennemsigtighed over for medlemsstaterne uden for euroområdet,

HENSTILLER, at euromedlemsstaterne i perioden 2021-2022 træffer foranstaltninger, på egen hånd, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, og i fællesskab i Eurogruppen, med henblik på at:

1. Sikre en politisk kurs, der støtter genopretningen

Da den akutte sundhedsmæssige krisesituation fortsætter, bør finanspolitikken fortsat være understøttende i alle euromedlemsstater i hele 2021.

Politiske foranstaltninger bør skræddersys til landespecifikke forhold og være rettidige, midlertidige og målrettede. Medlemsstaterne bør fortsætte med at koordinere foranstaltningerne for effektivt at håndtere pandemien, understøtte økonomien og støtte en holdbar genopretning.

Når de epidemiologiske og økonomiske forhold tillader det, udfase nødforanstaltninger, samtidig med at krisens sociale og arbejdsmarkedsmæssige virkninger bekæmpes. Føre en finanspolitik, der sigter mod at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og at sikre en holdbar gæld, samtidig med at investeringerne øges.

Medlemsstaterne bør gennemføre reformer, der styrker sundheds- og socialsikringssystemernes dækning, tilstrækkelighed og holdbarhed for alle.

Medlemsstaterne bør være særligt opmærksomme på kvaliteten af budgetforanstaltninger. Forbedre rammerne for offentlige indkøb og den offentlige økonomistyring, herunder navnlig investeringsrammer og anvendelse af grønne budgetværktøjer. Gøre brug af udgiftsoversigter til bedre at målrette de offentlige udgifter til genopretning og modstandsdygtighed.

2. Forbedre konvergens, modstandsdygtigheden og den bæredygtige og inklusive vækst yderligere

Reducere risikoen for yderligere forskelle og styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed i euroområdet ved fortsat at håndtere strukturelle udfordringer og ved at gennemføre reformer, der øger produktivitet og beskæftigelse, sikrer en gnidningsløs ressourceallokering og forbedrer markedernes og den offentlige forvaltnings funktion, og ved at øge de offentlige investeringer samt fremme private investeringer til støtte for en retfærdig og inklusiv genopretning i tråd med grøn og digital omstilling.

Integrere det indre marked for varer og tjenesteydelser, herunder den digitale sektor, yderligere ved at fjerne unødvendige begrænsninger, styrke markedsovervågningen og garantere tilstrækkelig administrativ kapacitet.

Sikre effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker og støtte jobskift, særlig med henblik på den grønne og den digitale økonomi. Fremme retfærdige arbejdsvilkår og rette op på segmenteringen af arbejdsmarkedet og styrke inklusion. Sikre en effektiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter i politikudformningen og styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og de kollektive forhandlinger. Styrke inklusive uddannelsessystemer og investering i færdigheder og afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft.

Fortsætte arbejdet i Rådets regi på at nå frem til en global konsensusbaseret løsning for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, inden for OECD's inklusive ramme om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, med forventning om, at der vil blive opnået enighed i dette forum senest medio 2021. Deltage i det relevante forberedende arbejde om vejen frem med henblik på at tackle disse skattemæssige udfordringer i den digitale økonomi, herunder i mangel af international konsensus senest medio 2021. Gøre yderligere fremskridt med hensyn til at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning, sænke skatteken og støtte en omlægning hen imod prissætning af CO₂ og miljøafgifter.

3. Styrke de nationale institutionelle rammer

Fortsætte og fremrykke reformer med henblik på at fjerne flaskehalse for investeringer og sikre en effektiv og rettidig anvendelse af EU-midler, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten. Styrke effektiviteten og digitaliseringen af den offentlige forvaltning, herunder retsvæsen og sundhedssystemer, samt offentlige arbejdsformidlinger. Mindske den administrative byrde for virksomhederne og forbedre erhvervs klimaet. Fortsætte med at forbedre rammerne til bekæmpelse af svig og korruption og forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Fremme konkrete tiltag for at øge effektiviteten og proportionaliteten af insolvensreglerne, håndtere misligholdte eksponeringer effektivt og sikre en effektiv kapitalallokering.

4. Sikre makrofinansiel stabilitet

Opretholde kreditkanalerne til økonomien og foranstaltninger til at støtte levedygtige virksomheder, så længe den hidtil usete krisesituation gør det nødvendigt.

Sikre sunde balancer i banksektoren, bl.a. ved fortsat fokus på misligholdte lån, herunder gennem udvikling af sekundære markeder for misligholdte lån.

5. Fuldføre ØMU'en og styrke euroens internationale rolle

Gøre fremskridt med at uddybe Den Økonomiske og Monetære Union og således øge euroområdet modstandsdygtighed ved at fuldføre bankunionen og straks og med samme ambitionsniveau arbejde videre med alle elementer, herunder dem, der drøftes i Gruppen på Højt Plan vedrørende EDIS, på grundlag af konsensus og ved at uddybe kapitalmarkedsunionen samt gennem støtte til initiativer til gennemførelse af politikker for digital finans, finansielle ydelser i detalledet og bæredygtig finansiering. Arbejde videre på løsninger til at overvinde begrænsningerne i den nuværende struktur for likviditetstilførsel i forbindelse med afvikling og på at styrke EU's regulerings- og tilsynsmæssige rammer, herunder ved at sikre konsekvent og effektivt tilsyn med og konsekvent og effektiv håndhævelse af reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge.

Yderligere skridt til uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union bør tage hensyn til erfaringerne fra Europas omfattende økonomipolitiske reaktion på covid-19-pandemien. Fremskridt, hvormed Unionens indre marked respekteres fuldt ud, og der udvises åbenhed og gennemsigtighed over for medlemsstaterne uden for euroområdet, vil bidrage til at styrke euroens internationale rolle og fremme Europas økonomiske interesser på verdensplan.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*